

ACTUAL

FISCAL · LABORAL · MERCANTIL

FISCAL

Principals novetats en l'impost sobre la renda per al 2024

LABORAL

Obligacions de cotització a la seguretat social de les empreses: el 2024 porta canvis importants

MERCANTIL

Novetats en matèria d'habitatges turístics i en el règim de les cookies

mgh
auditors

EN AQUEST NÚMERO

4

FISCAL

Principals novetats en l'impost sobre la renda per al 2024

8

FISCAL APUNTS

Aplicació de les mesures fiscals favorables per a l'habitatge habitual en cas de divorci

10

LABORAL

Obligacions de cotització a la seguretat social de les empreses: el 2024 porta canvis importants

13

LABORAL APUNTS

S'han de computar com a cotitzats els dies en què els treballadors van estar en situació d'ERTO com a conseqüència de la pandèmia per tal de percebre una nova prestació per desocupació?

15

MERCANTIL

Novetats en matèria d'habitatges turístics i en el règim de les cookies

18

CALENDARI FISCAL

...llibertat d'expressió, dret a l'honor, i dret a insultar?

La sentència del Tribunal Suprem del 12 de desembre del 2023 analitza els límits que la llibertat d'expressió i el dret a l'honor s'imposen entre si, i ho fa en el marc d'una denúncia plantejada per un àrbitre que va considerar vulnerat el seu dret a l'honor pels comentaris proferits contra ell per diferents persones en una xarxa social. Els demandats el definien com a «persona plena de frustracions», «infeliç» o que «li ha faltat amor», com a porta d'entrada a altres expressions més despectives cap a les dificultats que havia viscut durant la seva infantesa o la seva orientació sexual, expressions que els demandats, en la seva defensa, consideraven cobertes pel dret a la llibertat d'expressió.

Per una part, el dret a l'honor es qualifica com un dret fonamental íntimament relacionat amb la dignitat, de manera que es consideren intromissions il·legítimes les manifestacions d'opinions subjectives a través d'expressions que malmetin la dignitat d'una altra persona i «interfereixin en la seva fama o atemptin contra la seva pròpia vàlua». Per una altra, la sentència no oblidava que els demandats són titulars d'un dret a la llibertat d'expressió «que no només protegeix les idees inofensives o indiferents, sinó també les que fereixen, ofenen o importunen, ja que ho exigeix el pluralisme».

Però el respecte que mereixen ambdós drets reclama marcar una frontera entre ells, ja que la llibertat d'expressió no és un dret absolut que protegeixi il·limitadament qualsevol manifestació d'una opinió, sinó que té el seu límit marcat pel dret a l'honor dels altres, «la qual cosa reclama, quan col·lionin entre si, portar a terme un judici de ponderació». I per al Tribunal Suprem existirà aquesta vulneració de l'honor quan les opinions no tractin qüestions d'interès social o quan estiguin mancades de base fàctica, i a més es manifestin amb expressions ultratjants i ofensives, amb el conseqüent descrèdit o menyspreu de l'altra persona, i no estiguin relacionades amb les idees que s'exposen; de manera que resultin, per tant, innecessàries.

Per tot això, el Tribunal Suprem conclou que, en aquest cas, hi ha hagut una vulneració del dret a l'honor del demandant que els demandats van provocar clarament perquè van sobrepassar amb escreix els límits del dret a la llibertat d'expressió, en considerar que «no es van limitar a criticar la suspensió del partit duta a terme pel demandant en qualitat d'àrbitre, sinó que es van dedicar a desqualificar-lo en el seu àmbit personal i també professional, de manera absolutament desproporcionada, pel significat objectiu de les frases proferides i per l'absència de vinculació amb la seva actuació arbitral, en la qual tampoc, a més, ha de suportar comentaris notòriament vexatoris».

En paraules del Tribunal Suprem el dret a la llibertat d'expressió que incorpora l'article 20.1 a) de la Constitució «no reconeix un pretès dret a l'insult que seria, d'altra banda, incompatible amb la norma fonamental».

EDITORIAL

CONTINUEM REMANT...

Avancen aquests primers mesos del 2024 pel mateix camí que els últims del 2023: un temps marcat pels greus conflictes militars, que amenacen el món i que ja s'han convertit en els més importants, a molts nivells, dels últims 50 anys; el canvi climàtic, que ens deixa grans sequeres en moltes zones i inundacions en altres... Continuem instal·lats en un entorn complex en què cada matí intentem continuar remant malgrat les adversitats.

En aquest número comencem revisant les principals novetats que afectaran l'IRPF durant el 2024 i, per tant, marcaran la nostra obligació de pagament el 2025. Algunes afectaran nombrosos contribuents, per exemple, les modificacions vinculades amb la Llei 49/2002 que amplien la deducció per donatius, no només en l'àmbit de l'IRPF, sinó també en l'impost de societats, o el nou règim de reduccions aplicables sobre els rendiments de capital immobiliari, en què se substitueix la reducció única del 60% per diversos percentatges de reducció que s'aplicaran en funció de les circumstàncies que concorrin en cada cas.

De caràcter més immediat, en relació amb la propera declaració a presentar el 2024, hi ha una notícia d'última hora: la possibilitat d'ampliar l'aplicació de la deducció per maternitat corresponent a les despeses de llar d'infants pagades a determinats centres. Aquesta ampliació s'origina en una Sentència del Tribunal Suprem del passat 8 de gener. El criteri que manté l'administració tributària per a l'aplicació d'aquesta deducció complementària de la deducció per maternitat ha estat considerar com a deduïbles només les despeses de custòdia abonades a llars d'infants que comptin, a més dels permisos de funcionament propis d'aquesta activitat, amb una autorització com a centre educatiu, ja que són els únics als quals el Reglament de l'IRPF obliga a emetre informació fiscal. Com a norma general, les llars d'infants no disposen d'aquesta autorització per impartir educació infantil, de manera que no presenten el model amb la informació fiscal corresponent i, consegüentment, l'administració no admet com a despesa deduïble les quantitats que s'hi ha pagat. Malgrat tot, en la seva Sentència, el Suprem considera que, actuant d'aquesta manera, l'AEAT imposa un requisit que la Llei de l'impost no contempla, ja que restringeix la possibilitat d'aplicar la deducció, i conclou que aquesta deducció és aplicable en tant que les despeses s'abonen a llars d'infants com a centres d'educació infantil. Arran d'aquest nou criteri, les llars d'infants poden presentar la declaració informativa corresponent al 2023 per facilitar que les mares puguin aplicar-se aquesta deducció addicional ja en la campanya de maig-juny 2024.

I continuant amb els models de declaració tributària, acaba de presentar-se el canvi del model 131, que afecta els contribuents en règim d'estimació objectiva i obligarà a desglossar més detalladament la informació que afecta el càlcul dels mòduls de l'activitat. Sense sortir de l'àmbit de les obligacions formals, està en procés també el canvi que conduirà a substituir la dualitat de procediments entre declaracions complementàries a presentar en cas d'error en contra dels interessos de l'AEAT i la sol·licitud de rectificació, en cas contrari, per una única figura d'autoliquidació rectificativa que pugui servir per a ambdós casos.

Altres novetats en l'àmbit laboral, així com qüestions que hem de saber en relació amb les galetes informàtiques que integren tots els llocs web, completen, entre altres temes, el contingut del número que teniu entre les mans. Esperem que us resulti interessant.

Bon trimestre!

PRINCIPALS NOVETATS EN L'IMPOST SOBRE LA RENDA PER AL 2024

COM ACOSTUMA A PASSAR TOTS ELS ANYS, TAMBÉ AQUEST 2024 S'APLICARAN CANVIS EN L'IMPOST SOBRE LA RENDA. I TOT I QUE SEMBLA QUE AQUESTS CANVIS NO ENS AFECTARAN FINS QUE PRESTEM LA DECLARACIÓ EL 2025, LA VERITAT ÉS QUE ÉS IMPORTANT TENIR-LOS EN COMPTE PER CONÈIXER, TAN A FONS COM SIGUI POSSIBLE, COM INFLUIRAN LES NOVES REGLES EN VIGOR DES DEL PASSAT I DE GENER SOBRE OPERACIONS QUE ANIREM REALITZANT AL LLARG DEL 2024, OPERACIONS TAN HABITUALS COM EL COBRAMENT DE LA RENDA D'UN LLOGUER O LA REALITZACIÓ D'UN DONATIU. REPASSEM EN LES PÀGINES SEGÜENTS LES PRINCIPALS NOVETATS.

1. CANVIS EN LA REDUCCIÓ PER OBTENCIÓ DE RENDES DE L'ARRENDAMENT D'IMMOBLES DESTINATS A HABITATGE

Fins al 2023, les rendes obtingudes pel lloguer d'un immoble que era utilitzat com a habitatge per l'arrendatari tenien dret a l'aplicació d'una reducció del 60% sobre la quantitat. És a dir, que sobre cada 100 € de rendiment net procedent d'aquests lloguers, es tributaven exclusivament 40 €. Aquesta regla es va incorporar en l'article 23 de la llei de l'IRPF des de la seva redacció inicial, tot i que inicialment el percentatge de reducció era més baix, el 50%, fins que l'any 2010 es va elevar al 60% vigent fins a l'últim dia del desembre passat.

A partir de l'1 de gener del 2024, el règim de tributació d'aquestes rendes de lloguer es complica, i aquesta reducció generalitzada del 60% se substitueix per quatre percentatges de reducció diferents (90%, 70%, 60% i 50%) que s'aplicaran sobre el rendiment net de l'arrendament en funció de les circumstàncies que concorrin en cada cas.

Regles generals per a l'aplicació de la reducció:

- La més important: l'arrendatari ha d'utilitzar l'**immoble arrendat com a habitatge**. I quan s'entén que s'esdevé això? La Direcció General de Tributs entén que el que s'exigeix és que l'immoble cobreixi la necessitat d'habitatge de l'arrendament i, per tant, nega la reducció en el cas de contractes de temporada, com els de lloguer durant el curs escolar per a estudiants o lloguers turístics.
- La reducció només beneficia els rendiments positius calculats pel contribuïent en una autoliquidació presentada abans que s'hagi iniciat un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció que inclogui com a objectiu la comprovació d'aquests rendiments. Això vol dir que la reducció només **s'aplicarà sobre rendiments declarats**, no sobre rendiments que no hagin estat declarats pel contribuïent, però que aflorin en algun procés de comprovació de l'administració. En aquests casos, es tributarà pel rendiment net total aflorat, sense possibilitat de reduir-lo mitjançant l'aplicació d'aquest benefici fiscal.

En coherència, tampoc beneficiarà la reducció a la part del rendiment net derivada d'ingressos no inclosos en la declaració o de despeses indegudament deduïdes.

- Com que, a partir d'ara, es preveu l'aplicació de diferents percentatges de reducció sobre aquestes rendes d'arrendament, la selecció del percentatge aplicable sobre una renda de lloguer concreta vindrà determinada pel compliment dels **requisits exigits en cada cas en el moment de signar el contracte d'arrendament**, i es continuarà aplicant durant el temps en què aquests requisits se segueixin complint.
- **La reducció s'aplica sempre sobre el rendiment net, no sobre els ingressos.** És a dir, si per l'arrendament d'un pis la renda cobrada és de 12.000 €, no apliquem la reducció sobre aquesta xifra, sinó sobre el resultat de restar a aquests ingressos les despeses deduïbles. Per exemple, si les despeses són de 2.000 €, el nostre rendiment net serà el resultat de restar aquestes despeses deduïbles als ingressos, és a dir, 10.000 €, i sobre aquests 10.000 €, hi aplicarem el percentatge de reducció que correspongui segons el cas.

Vegem a continuació quins són els nous percentatges de reducció en vigor i les condicions que s'exigeixen per gaudir-ne.

Reducció del 90%, condicions:

- Ha d'existir un contracte previ sobre el mateix habitatge que permeti apreciar que en el contracte actual s'ha rebaixat la renda respecte a la que es cobrava pel mateix lloguer abans.

Segons la redacció normativa, per tant, no seria aplicable en els casos en què és la primera vegada que es lloga l'immoble, ja que no podrà concórrer aquesta condició de «rebaixa» respecte al preu del lloguer fixat en un contracte anterior.

- En concret, la renda inicial ha d'haver-se rebaixat més d'un 5% en relació amb l'última renda de l'anterior contracte d'arrendament sobre el mateix habitatge, un cop aplicada, en el seu cas, la clàusula d'actualització anual del contracte anterior.
- L'habitatge objecte del contracte ha d'estar ubicat en una zona de mercat residencial tensionat per poder-hi aplicar aquesta reducció, que és la més favorable.

Reducció del 70%, aplicable quan no concorren les condicions que acabem de descriure, necessàries per aplicar-hi la reducció del 90%, però sí que hi concorre alguna de les circumstàncies següents:

- **Cas 1: Contractes d'arrendament en què l'arrendatari no sigui ni una administració ni una entitat sense finalitats lucratives. Condicions necessàries:**
 - El contribuent **arrendador lloga per primera vegada l'habitatge**.
 - L'habitatge es troba en una zona de **mercat residencial tensionat**.
 - **L'arrendatari ha de tenir una edat entre 18 i 35 anys**. En cas de diferents arrendataris sobre el mateix habitatge, la reducció s'aplicarà sobre el rendiment net que proporcionalment correspongui als arrendataris que compleixin aquesta condició.
- **Cas 2: Contractes en què l'arrendatari és una administració pública o una entitat sense finalitats lucratives a les quals s'aplica el règim especial de la Llei 49/2002, si es compleix algun dels casos següents:**
 - L'habitatge es destina a lloguer social amb una renda mensual inferior a certs nivells o a l'allotjament de persones en situació de vulnerabilitat econòmica.
 - L'habitatge està acollit a algun programa públic d'habitatge o qualificació en què l'administració en limita la renda del lloguer.

Reducció del 60%: S'aplicarà en aquells casos en què no es puguin aplicar les reduccions incrementades anteriors, però l'habitatge hagi estat objecte d'una actuació de rehabilitació que hagi finalitzat en els dos anys anteriors a la data de celebració del contracte d'arrendament.

Reducció del 50%: S'aplicarà en tots els altres casos, quan no concorri cap de les condicions que permetin l'aplicació d'un percentatge de reducció superior, que hem descrit prèviament, però l'arrendatari destini a habitatge l'immoble.

2. CANVIS EN LA DEDUCCIÓ PER DONATIUS

El Reial decret llei 6/2023, de 19 de desembre, modifica aspectes importants de la Llei 49/2002, que regula el règim de les entitats sense finalitats lucratives i els incentius fiscals al mecenatge, de manera que incrementa les possibilitats de col·laboració i millora la fiscalitat dels donatius realitzats a favor seu.

- c) S'amplia l'àmbit de les entitats sense finalitats lucratives que poden accedir a aquest règim especial per incorporar-hi les dedicades a la **defensa dels animals**.
- d) En el marc de l'aplicació de l'exempció en l'impost sobre societats a aquestes entitats, s'incorporen al llistat les que realitzin accions d'inserció sociolaboral de **persones en risc d'exclusió social i les d'educació en altes capacitats**.
- e) Els tipus de donatius o aportacions que donen dret a aquesta deducció s'amplien i passen a incloure també la **cessió temporal de la utilització de béns** mobles i immobles sense contraprestació.
- f) Es reconeix expressament la possibilitat d'aplicar la deducció per donatius en els casos en què el contribuent pugui rebre béns o serveis entregats pel donatari o beneficiari de caràcter simbòlic, sempre que el valor d'aquests béns rebuts no representi més del 15% del valor de la donació i, en tot cas, no superi l'import de 25.000 €.
- g) **S'incrementen les quantitats que podran deduir-se per aquests donatius, tant en l'IRPF, com en l'impost sobre societats i en l'impost sobre la renda de no residents.**
 - En l'impost sobre la renda de les persones físiques:
 - El percentatge de deducció passa a ser del **80%** (abans era del 75%) per a una base de deducció de **250 €** (abans era de 150 €), i per a la resta de la base s'incrementa el percentatge de deducció del 35% fins al **40%**.
 - En cas de reiteració, el percentatge de deducció aplicable sobre les donacions que superin els 250 € passa de l'antic 40% a ser del **45%**.
 - Per aplicar l'increment per reiteració, disminueix de quatre a tres el nombre d'anys durant els

quals s'han hagut de realitzar donatius a la mateixa entitat. Amb la redacció actual el percentatge incrementat s'aplica sempre que en els dos períodes anteriors s'hagin realitzat donatius amb dret a deducció a favor d'una mateixa entitat, sempre que l'import d'aquest donatiu en aquest exercici i en l'anterior sigui igual o superior, en cadascun dels casos, al de l'exercici immediatament anterior. Per exemple, en la meua declaració del 2024 em podré aplicar el percentatge incrementat per una donació de 1.000 € realitzada a l'entitat X, si també he realitzat donacions a aquesta entitat en els exercicis 2023 i 2022 per quantitats de (per exemple) 900 € i 800 €, respectivament, ja que, en aquest cas, es compleix que el que dono el 2024 (1.000 €) és igual o superior al que vaig donar el 2023 (900 €), i el donat el 2023 (900 €) és, al seu torn, igual o superior al donat el 2022 (800 €).

- **En l'impost sobre societats també s'incrementa el percentatge de deducció, que passa a ser del 40%.** Per al cas de reiteració, i complint les mateixes condicions exposades per al cas de l'IRPF, el percentatge de deducció s'eleva al 50%. A més, la base d'aquesta deducció que, fins ara, no podia superar el 10% de la base imposable, pot arribar ara fins al 15% d'aquesta xifra, la qual cosa permet aprofitar més la deducció en cas de donacions de quantitats més elevades.
- **En l'impost sobre la renda de no residents,** el percentatge de la deducció per donatius també queda incrementat com en l'IRPF i també se n'amplia la quantitat possible de la base de la deducció, que passa del 10 al 15% de la base imposable.

3. ACTIVITATS EN RÈGIM D'ESTIMACIÓ OBJECTIVA

L'ordre reguladora de les activitats en estimació objectiva per al 2024 modifica el percentatge de reducció aplicable sobre el rendiment calculat en aquesta modalitat de l'IRPF i el fixa en el 5%. Aquesta reducció ja havia estat tradicionalment del 5%, fins que el 2022 es va elevar al 15%, i d'aquí es va rebaixar al 10% per al 2023. Per tant, a partir del 2024 torna a quedar fixada en el seu percentatge tradicional del 5%.

4. MESURES FISCALS ESPECIALS PER A L'ILLA DE LA PALMA

Com a conseqüència de l'erupció del volcà Cumbre Vieja a l'illa de La Palma, van ser nombroses les mesures fiscals que, de manera urgent, es van incorporar a diferents impostos per facilitar els moments complexos que s'estaven vivint a escala social i econòmica en aquell territori insular. Moltes d'aquestes mesures es van dictar amb vigor temporal per als exercicis 2021, 2022 i 2023, de manera que ja no les trobarem el 2024. Així, per exemple, **desapareix per al 2024 la deducció per residència habitual i efectiva a l'illa de La Palma,** deducció que va ser creada per la Llei de pressupostos per al 2023 i incorporada com una DA 57 en la Llei de l'IRPF amb vigència limitada només per als exercicis 2022 i 2023.

La desaparició d'aquesta deducció per al 2024 afectarà indirectament la quantitat de les retencions, ja que, durant aquests dos exercicis, la possibilitat de gaudir d'una reducció en el percentatge de la retenció aplicable venia determinat per la possibilitat d'aplicar aquesta deducció, de manera que les retencions eren més baixes per als que gaudien d'aquesta deducció (paral·lelament al que succeeix amb les rendes de Ceuta i Melilla). Desapareguda la deducció, també desapareix aquesta regla especial beneficiosa per al càlcul de retencions.

Al contrari, l'ordre reguladora del règim **d'estimació objectiva per al 2024 sí que manté l'aplicació de la reducció del 20%** sobre els rendiments obtinguts en les activitats que es desenvolupin a l'illa de La Palma i tributin per aquest règim.

NOVETATS NORMATIVA FISCAL

Reial decret 1008/2023, de 5 de desembre, pel qual es modifiquen el Reglament de l'IRPF, en matèria de retribucions en espècie, deducció per maternitat, obligació de declarar, pagaments a compte i règim especial aplicable a treballadors, professionals, emprenedors i inversors desplaçats a territori espanyol, i el Reglament de l'IS, en matèria de retencions i ingressos a compte.

Reial decret 142/2024, de 6 de febrer, pel qual es modifica el Reglament de l'IRPF, en matèria de retencions i ingressos a compte.

Reial decret 1007/2023, de 5 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament que estableix els requisits que han d'adoptar els sistemes i programes informàtics o electrònics que suportin els processos de facturació d'empresaris i professionals, i l'estandardització de formats dels registres de facturació.

APLICACIÓ DE LES MESURES FISCALS FAVORABLES PER A L'HABITATGE HABITUAL EN CAS DE DIVORCI

D'acord amb la mateixa normativa tributària, l'habitatge habitual és l'immoble on el contribuïent resideix de manera efectiva durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entendrà que l'habitatge va tenir aquest caràcter quan, malgrat no haver transcorregut aquest termini, concorrin circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge (matrimoni, separació, trasllat laboral...). La normativa reguladora de l'IRPF concedeix un tractament fiscal més favorable per a l'habitatge habitual que a la resta d'immobles, ja que es tracta d'un instrument que pretén satisfer una necessitat essencial del contribuïent. A continuació revisarem tres mesures especials previstes per a l'habitatge habitual, i com s'apliquen en cas de divorci.

1

L'EXEMPCIÓ DELS GUANYSPATRIMONIALS OBTINGUTS DE LA VENDA DE L'HABITATGE HABITUAL EN CAS DE REINVERSIÓ.

En aquells casos en què la venda d'un immoble generi un guany patrimonial perquè existeix una diferència favorable al contribuïent entre el seu valor d'adquisició i el seu valor de transmissió (calculat segons les regles establertes per la normativa) s'ha de tributar per aquests guanys patrimonials. No obstant això, l'article 38 LIRP preveu l'**exempció dels guanys patrimonials generats en el cas que l'immoble transmès sigui l'habitatge habitual del contribuïent, i sempre que l'import total obtingut per la transmissió es reinverteixi en l'adquisició d'un nou habitatge habitual**. El cas típic en què aquesta exempció s'aplica és quan ens en anem a viure a una altra casa, sigui nova o de segona mà, si en els dos anys anteriors o posteriors a la venda del nostre habitatge habitual utilitzem els diners aconseguits en aquesta venda per comprar-nos el que serà el nostre nou habitatge habitual. En aquest cas, no haurem de tributar pels guanys patrimonials obtinguts.

Però, què passa quan es produeix un divorci i es ven el que era l'habitatge habitual de la família titularitat dels dos cònjuges?

Es poden plantejar diferents casos:

- **Els cònjuges titulars venen l'habitatge familiar i cadascun d'ells es compra un nou habitatge habitual.** Cadascun d'ells podrà aplicar-se l'exempció per reinversió de manera independent en la mesura en què els guanys obtinguts en la venda els dediqui a comprar-se un nou habitatge habitual. Si un dels dos, per exemple, cobra els diners de la venda i se'n va a viure amb els seus pares o de lloguer, no compra

una altra casa, no gaudirà de l'exempció sobre els guanys obtinguts, ja que no reinverteix, mentre que l'altre cònjuge que sí compli un nou habitatge habitual podrà aplicar-se l'exempció per la part cobrada i reinvertida.

Recordem que, a més, aquest seria un dels casos en què no cal arribar a complir els tres anys de residència en l'habitatge per poder qualificar-lo com a habitatge habitual, ja que concorre una de les excepcions que ho permeten: el divorci.

- **Un dels cònjuges es queda a viure a l'habitatge i passa a ser titular únic ja que paga un preu per la meitat a l'altre.** En aquest cas, per al cònjuge que es queda, com que no ven res, no estem davant un supòsit de reinversió. Però per a l'altre cònjuge, que sí que ven la seva meitat, quan reinverteixi el preu obtingut per aquesta transmissió en el seu nou habitatge, sí que podrà beneficiar-se de l'exempció per la part reinvertida.
- **Un dels cònjuges es queda a viure a l'habitatge, però l'habitatge continua sent propietat dels dos.** El problema fiscal es plantejarà si, al cap d'uns quants anys, decideixen vendre l'habitatge. En aquest cas, per al cònjuge que s'hi ha quedat a viure continua sent el seu habitatge habitual, de manera que, si compleix la resta de les condicions de la reinversió, els guanys obtinguts quedaran exempts.

Contràriament, i aquí ve la informació important i nova que volem destacar, per a l'altre, com que no ha residit a l'habitatge en els últims anys, ha perdut el caràcter d'habitatge habitual i, per tant, amb la llei a la mà, els guanys obtinguts quedarien fora del supòsit d'exempció per reinversió i hauria de tributar normalment. Malgrat tot, **la Sentència del Tribunal Suprem 2021/2023, de 5 de maig, supera aquesta interpretació literal i afavoreix el cònjuge que ja no hi resideix, ja que fixa el criteri següent: en les situacions de separació, divorci o nul·litat del matrimoni que haguessin determinat el cessament de l'ocupació efectiva com a habitatge habitual per al cònjuge que ha d'abandonar el domicili habitual, el requisit d'ocupació efectiva de l'habitatge habitual en el moment de la transmissió o en qualsevol dia dels dos anys anteriors, exigint per a l'exempció, s'entendrà complert quan aquesta situació concorri en el cònjuge que hi ha romàs.**

És a dir, que, si l'immoble transmès compleix les condicions per ser qualificat com a habitatge habitual del cònjuge que ha continuat vivint

allí en el moment de la venda, l'exempció per reinversió també beneficiarà el cònjuge que en va sortir, sempre que compleixi les altres condicions per a la reinversió.

2 L'EXEMPCIÓ DELS GUANYES PATRIMONIALS OBTINGUTS PER LA VENDA DE L'HABITATGE HABITUAL PER LES PERSONES DE MÉS DE 65 ANYS O EN SITUACIÓ DE DEPENDÈNCIA SEVERA O DE GRAN DEPENDÈNCIA.

Quan un contribuïent de més de 65 anys o en situació de dependència severa o de gran dependència ven el seu habitatge habitual, els guanys patrimonials obtinguts d'aquesta venda es qualifiquen com a exempts. Què passarà en els casos de divorci en què l'habitatge hagi deixat de ser la residència habitual d'un dels cònjuges? Doncs també podem trobar diferents casos.

- **Tant en el cas en què qualsevol dels cònjuges que compleixi les condicions vengui la seva part de l'habitatge habitual, com si els dos compleixen i venen la totalitat de l'habitatge en el moment del divorci, els guanys estaran exempts si constituïa el seu habitatge habitual.** És indiferent en aquest supòsit que es comprin una altra casa amb el preu percebut, o que se'n vagin a viure amb els seus fills o a una residència o de lloguer, l'exempció s'aplicarà en tots els casos, ja que no s'exigeix la reinversió.
- **El problema es planteja si, després d'alguns anys, el que ja no viu a la casa, però té més de 65 anys, decideix vendre la seva part de l'habitatge a l'excònjuge o a un tercer.** Per a ell, ha perdut el caràcter d'habitatge habitual de manera que, d'entrada, no es podrà beneficiar de l'exempció.

Doncs bé, aquest és un altre cas per al qual tenim novetats importants. La Direcció General de Tributs en la seva consulta vinculant V2588-23, dictada el passat setembre, conclou, seguint la línia marcada pel Tribunal Suprem en la Sentència comentada en el cas anterior, que, en els supòsits de separació, divorci o nul·litat del matrimoni que determinin per a un dels cònjuges el cessament de la residència que havia estat l'habitatge habitual de la família, s'entendrà que aquest cònjuge està

transmetent l'habitatge habitual quan, per al cònjuge que hi va romandre, constitueixi el seu habitatge habitual en aquell moment, o hagués tingut aquesta consideració fins qualsevol dia dels dos anys anteriors a la data de transmissió. Per tant, si és té més de 65 anys o es troba en situació de dependència severa o gran dependència, els guanys quedaran exempts malgrat transmetre un habitatge en el qual fa anys que no s'hi resideix.

3 IMPUTACIÓ DE RENDES IMMOBILIÀRIES.

La propietat d'un immoble generarà la imputació de renda immobiliària en el contribuïent, és a dir, l'obligació d'incorporar-lo a la seva base imposable i tributar per una quantitat equivalent a l'1,1% o al 2% del valor cadastral d'aquest immoble pel simple fet de ser de la seva titularitat. Aquesta imputació no és procedent quan l'immoble constitueix l'habitatge habitual del contribuïent. Una altra vegada podem preguntar-nos què passa en el cas de divorci amb el cònjuge titular de l'habitatge familiar que ja no hi resideix. Haurà de tributar per la renda imputada per aquest immoble?

Doncs bé, en els casos de separació i divorci, **el contribuïent no haurà de declarar cap imputació de renda immobiliària per l'habitatge que hagi constituït l'habitatge familiar quan, a conseqüència d'un procés de separació, nul·litat o divorci, la seva utilització quedi atribuïda a l'excònjuge i, en el seu cas, als fills en companyia del qual quedin.** O sigui, en aquest cas l'habitatge també s'equipara a l'habitatge habitual per al progenitor que no hi viu i, per tant, no li generarà cap imputació de renda immobiliària.

Conclusió: Sembla que la tendència dels tribunals i de la mateixa administració tributària va en la línia de flexibilitzar l'aplicació d'aquestes mesures fiscals favorables previstes per a l'habitatge habitual en el que va ser l'habitatge familiar, tot i que el contribuïent ja no hi resideix si continua sent l'habitatge habitual de l'excònjuge.

LABORAL

OBLIGACIONS DE COTITZACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL DE LES EMPRESES: EL 2024 PORTA CANVIS IMPORTANTS

JUNTAMENT AMB EL NOU SISTEMA DE CÀLCUL DE LES BASES DE COTITZACIÓ DELS AUTÒNOMS, QUE SENS DUBTE HA MARCAT UN PUNT D'INFLEXIÓ EN LES OBLIGACIONS DE COTITZACIÓ DE MOLTS EMPRESARIS I PROFESSIONALS, DUES ALTRES LÍNIES SEGUIRAN MARCANT AQUESTS ANYS EL DISSENY DE LES OBLIGACIONS DE LES EMPRESES AMB LA SEGURETAT SOCIAL. PER UNA BANDA, LA COTITZACIÓ OBLIGATÒRIA DURANT EL NOU PERMÍS PARENTAL EN VIGOR DES DE L'ESTIU PASSAT; PER L'ALTRA, L'OBLIGACIÓ DE COTITZAR PER TOTS I CADASCUN DELS ESTUDIANTS QUE LES EMPRESES ACULLEN EN PRÀCTIQUES, FINS I TOT ELS QUE REALITZEN PRÀCTIQUES NO REMUNERADES.

EN RELACIÓ AMB AQUESTES DUES LÍNIES S'HAN FACILITAT RECENTMENT ACLARIMENTS I INFORMACIÓ ADDICIONAL PRÀCTICA IMPORTANT, DE GRAN UTILITAT PER A PROGENITORS, ESTUDIANTS I, SOBRETOT, EMPRESES. HO RESUMIM EN LES PÀGINES SEGÜENTS.

LES EMPRESES HAN DE COTITZAR A LA SEURETAT SOCIAL DURANT EL PERMÍS PARENTAL DELS SEUS TREBALLADORS

El Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, va incorporar el permís parental en el llistat de permisos inclosos fins a la data en l'Estatut dels Treballadors. Com ja vam comentar en el número anterior, en què vam analitzar les novetats laborals incorporades per aquest Reial decret llei, les claus fonamentals d'aquest permís podrien resumir-se així:

- Es podrà sol·licitar aquest permís per tenir **cura de fills o filles, així com de menors acollits** durant un temps superior a un any.
- La sol·licitud pot formular-se fins que **el menor faci 8 anys**.
- El permís no podrà tenir una durada superior a les **8 setmanes**.
- Aquestes 8 setmanes es poden gaudir de manera contínua o discontinua.
- El permís pot gaudir-se a temps complet, és a dir, per jornades laborals completes, o a temps parcial, si s'absenta del treball només una part de la jornada.
- És un permís intransferible, no pot cedir-se a l'altre progenitor.

Malgrat que el permís ja estava en vigor des de mitjans de l'any passat i, per tant, molts treballadors ja l'estaven utilitzant, el gran dubte que generava davant la falta de regularització concreta era **quines obligacions d'alta i de cotització es generaven durant aquest període per a les empreses**.

Ara la **Direcció General d'Ordenació de la Seguretat Social** ha aclarit aquest punt i ha fixat l'obligació de les empreses de cotitzar pel temps (dies o setmanes) que la persona treballadora es trobi en aquesta situació de permís parental. En concret, estableix que:

Durant el gaudi del permís parental a temps complet haurà de mantenir-se l'alta i la cotització en relació amb la persona treballadora.

”

La Seguretat Social imposa aquesta obligació en considerar que ens trobem davant d'un permís més que, per tant, ha d'alinejar-se amb el règim previst per a la resta dels permisos.

En el cas del permís parental ens trobem davant d'un temps de **suspensió del contracte** en el qual, d'una banda, **cessa l'obligació de treballar per part del treballador i, de l'altra, cessa l'obligació de pagar el sou per part de l'empresa, però que entra dins dels períodes de permanència en alta sense retribució amb obligació de cotitzar** previstos per l'article 69 del Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social (Reial decret 2064/1995) que preveu que «subsistirà l'obligació de cotitzar durant els períodes de permisos i llicències que no impliquin excedències laborals».

Quant a la base de cotització que s'haurà de considerar per part de l'empresa per al càlcul d'aquesta cotització, el mateix Reial decret 2064/1995 estableix que: «per a les contingències comunes es prendrà com a base de cotització la mínima corresponent en cada moment al grup de la categoria professional del treballador i per a les contingències professionals la base de cotització estarà subjecta als topalls mínims». No obstant això, és important fixar-se que aquest aclariment fa referència exclusivament als permisos parentals gaudits a jornada completa, ja que són els únics als quals es refereix de manera expressa («Durant el gaudi del permís parental a temps complet...»); per tant, **caldrà esperar la informació que la Seguretat Social faciliti sobre les obligacions d'alta i cotització en relació amb els permisos parentals que es gaudeixin a temps parcial**, tot i que es tracta d'un dret ja regulat i, per tant, els treballadors el poden sol·licitar.

OBLIGACIÓ DE COTITZACIÓ PELS ESTUDIANTS EN PRÀCTIQUES I BECARIS A PARTIR DE L'1 DE GENER

També en el marc de les noves obligacions de les empreses, s'ha de tenir en compte l'obligació de cotitzar pels estudiants en pràctiques i becaris, en vigor des del passat 1 de gener. **L'obligació afecta tots els alumnes universitaris i de formació professional que realitzin pràctiques formatives o pràctiques acadèmiques externes, remunerades o no, incloses en programes de formació**. Fins l'entrada en vigor d'aquest

canvi normatiu, l'obligació d'alta en la Seguretat Social només afectava els alumnes que desenvolupaven pràctiques remunerades.

Aquests alumnes en pràctiques quedaran compresos com a assimilats a treballadors per compte aliè en el Règim General de la Seguretat Social, exclosos els seus sistemes especials, a no ser que es tracti de pràctiques o formació en embarcacions, cas en el qual quedaran inclosos en el Règim Especial de Seguretat Social de Treballadors del Mar.

L'acció protectora serà la que correspongui per part del règim de la Seguretat Social aplicable, però amb l'exclusió de la protecció per desocupació, de la cobertura del Fons de Garantia Salarial i per Formació Professional. Tampoc aportaran al mecanisme d'equitat intergeneracional. En el supòsit de les pràctiques no remunerades s'exclourà també la protecció per la prestació d'incapacitat temporal derivada de contingències comunes.

Quant a la base mensual de cotització, serà el resultat de multiplicar la base mínima del grup 8 de cotització del Règim General de la Seguretat Social que correspongui en l'exercici per la quantitat de dies de pràctiques formatives realitzades. S'estableix com a límit l'import de la base mínima de cotització del grup 7 de cotització del RGSS.

Les empreses han de tenir present la seva part de responsabilitat en l'ingrés d'aquestes cotitzacions, que queda configurada de manera diferent en funció de si existeix o no remuneració de les pràctiques.

En cas de pràctiques remunerades, el pagament de les quotes de cotització correspon a l'entitat o organisme que financi el programa de formació. En cas que sigui l'empresa, pagarà el sou de l'estudiant i la seva cotització d'acord amb les regles dels contractes formatius en alternança.

En cas de pràctiques no remunerades, també serà l'empresa la que haurà de complir amb aquestes noves obligacions amb la Seguretat Social, però pot arribar a un acord amb la universitat o centre formatiu per tal que la despesa sigui assumida per ells.

De totes maneres, **és important destacar que aquesta nova obligació imposada a les empreses també va acompanyada d'una bonificació** que difereix entre estudiants universitaris i estudiants de formació professional. La bonificació sobre la cotització per contingències comunes serà del 95% en el cas dels universitaris i del 100% en el cas dels estudiants d'FP, ja que, tot i que es preveu igualment una bonificació del 95%, el Ministeri d'Educació assumeix el pagament del restant 5%, de manera que, a efectes pràctics, és una bonificació del 100%.

La norma preveu un **conveni especial** que podran subscriure aquelles persones que hagin realitzat aquest tipus de pràctiques amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta obligació per tal que també se'ls comptabilitzin aquests períodes com a cotitzats. En el moment de redactar aquestes línies encara no s'ha regulat.

ALTRES CANVIS A TENIR EN COMPTE EN MATÈRIA DE COTITZACIONS A LA SEGURETAT SOCIAL...

1. Actualització del topall màxim de les bases de cotització

El passat 1 de gener també va entrar en vigor l'actualització anual del topall màxim de les bases de cotització dels diferents règims, conforme a la corresponent Llei de pressupostos generals de l'Estat, mesura prevista en el Reial decret llei 2/2023. Aquesta actualització s'efectua en un percentatge igual al que s'estableixi per a la revalorització de les pensions contributives, incrementat anualment en 1,2 punts.

2. Recàlcul per al 2024 del nou mecanisme d'equitat intergeneracional

L'aplicació del mecanisme d'equitat intergeneracional (MEI) per dotar de més recursos el Fons de Reserva de la Seguretat Social es va començar a aplicar el 2023 i, en aquell primer any d'aplicació, es va fixar en el 0,6%, del qual el 0,1% anava a compte del treballador i el 0,5% a càrrec de l'empresa.

Malgrat tot, la regulació d'aquest mecanisme n'incorpora l'actualització anual. Per tant, a partir del passat 1 de gener i per tot el 2024, el MEI s'incrementa i es fixa en el 0,70%, del qual el 0,58% correspon a l'empresa i el restant 0,12% al treballador.

S'HAN DE COMPUTAR COM A COTITZATS ELS DIES EN QUÈ ELS TREBALLADORS VAN ESTAR EN SITUACIÓ D'ERTO COM A CONSEQÜÈNCIA DE LA PANDÈMIA PER TAL DE PERCEBRE UNA NOVA PRESTACIÓ PER DESOCUPACIÓ?

Tenint en compte que milers de persones que van veure's afectades per alguna forma d'ERTO a causa de la pandèmia i que per al càlcul d'una prestació per desocupació s'ha de tenir en compte la situació laboral i de cotitzacions del treballador en els últims sis anys, queda clara la importància que té la **Sentència del Tribunal Suprem de 16 de novembre de 2023**, dictada en unificació de doctrina, i que resol la qüestió que plantejem en el títol sobre aquestes línies: **aquelles persones afectades per un ERTO per COVID que, a conseqüència d'aquest ERTO van patir la suspensió del contracte laboral o van veure reduïda la seva jornada, i van passar a estar en situació de desocupació, poden computar aquest període en què van estar percebent aquesta prestació per desocupació com a cotitzat per tal de generar una nova prestació per desocupació en el futur?**

ELS FETS QUE MOTIVEN LA SENTÈNCIA...

El Tribunal Suprem coneix aquest cas a partir de la reclamació inicial que formula una treballadora que va estar en ERTO per COVID, amb la corresponent suspensió del seu contracte de treball durant diferents mesos del 2020. L'any 2021 l'empresa la va acomiadar i va sol·licitar la prestació per desocupació. No conforme amb la quantitat que l'administració li va reconèixer per aquesta prestació, va presentar una reclamació en relació amb la qual el SEPE va contestar-li que «en els sis anys anteriors a la sol·licitud té períodes en situació d'ERO que no es poden tenir en compte per a l'abonament d'una prestació futura».

Segons una Sentència dictada, en aquest cas, pel Tribunal Superior de Justícia de Madrid es va confirmar la posició del SEPE, i es va desestimar la demanda plantejada per la treballadora; s'al·legava que la normativa exclou el temps en situació d'ERTO durant el qual es cobra la prestació per desocupació a efectes del còmput d'una prestació per desocupació posterior.

Malgrat tot, en data de 15 de juny de 2021, el Tribunal Suprem de Justícia del País Basc va dictar una Sentència en sentit contrari en un cas idèntic al plantejat per aquesta treballadora; va concloure que sí que s'havia de tenir en compte aquest temps d'ERTO COVID com a cotitzat. Davant de la contradicció entre les dues sentències, es va interposar un recurs de cassació en unificació de doctrina que va resoldre el Tribunal Suprem a través d'aquesta Sentència de 16 de novembre de 2023 que ara comentem.

QUÈ ENS DIU LA NORMATIVA SOBRE AQUEST PUNT...

Doncs, en aquest cas, el problema ve precisament perquè la normativa no deixa clar el que vol dir i això és el que genera diferents interpretacions...

Dues normes marquen la legislació aplicable en el aquest supòsit. Tenim, per una part, la normativa general reguladora de la prestació per desocupació i, per l'altra, el Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, que va establir de manera urgentíssima les regles excepcionals que havien de regir els centenars d'ERTOs provocats per la pandèmia que es van declarar en poques setmanes.

La norma general: l'article 269 de la Llei general de la Seguretat Social. Aquest article reconeix les normes de càlcul de la prestació per desocupació i en determina la durada en funció dels períodes d'ocupació cotitzats en els sis anys anteriors a la situació de desocupació. Indica que es tindran en compte, a aquests efectes, totes les cotitzacions que no hagin estat computades per al reconeixement d'un dret anterior. I afegeix expressament: **«No es computaran les cotitzacions corresponents al temps d'abonament de la prestació que efectuï l'entitat gestora o l'empresa».** L'única excepció que es contempla és la de les prestacions reconegudes en cas de suspensió del contracte laboral a causa de violència de gènere.

Per tant, segons aquest règim general:

1. Per al càlcul d'una determinada prestació per desocupació, no es poden tenir en compte les cotitzacions que ja s'hagin computat per al reconeixement d'un dret anterior.
2. Les cotitzacions pagades durant el temps en què es cobra la prestació per desocupació no es computen per al càlcul d'una altra prestació per desocupació futura.

La norma especial: l'article 24 del Reial decret llei 8/2020, de 17 de març. Aquest article preveia l'exoneració de les empreses de les aportacions empresarials a la Seguretat Social en els casos d'ERTO COVID per força major que s'haguessin d'ingressar al llarg de certs períodes. I afegia: **«Aquesta exoneració no tindrà efecte per a la persona treballadora, i es mantindrà la consideració d'aquest període com a efectivament cotitzat en tots els casos».**

LA CONCLUSIÓ DEL TRIBUNAL SUPREM...

A partir de la redacció d'aquest article 24 i la resta dels articles que dedicava el Reial decret llei 8/2020

a regular la situació dels treballadors en ERTO COVID, el Tribunal Suprem considera clar que, en aplicació d'aquesta normativa excepcional:

1. S'exonera les empreses de l'abonament de les aportacions empresarials en els expedients de suspensió de contractes i reducció de jornada autoritzats per aquesta causa d'acord amb una força major.
2. Es reconeix el dret a la prestació contributiva per desocupació als treballadors que no tinguin el període de cotització mínim exigít per gaudir-ne.
3. No es computa el temps de percepció de la prestació per desocupació obtinguda en aquestes circumstàncies per tal de consumir els períodes màxims de percepció de la desocupació.

Però l'alt Tribunal igualment entén que en aquesta normal especial **«en cap cas es contempla que el període de percepció de prestacions per desocupació pugui computar-se per tal de generar el dret a una nova prestació, com si d'una ocupació cotitzada es tractés».**

Segons el Suprem, el que ha volgut regular el legislador és que el treballador no es vegi perjudicat pel temps en què s'exonera l'empresa de pagar les cotitzacions i, per això, imposa la consideració d'aquest període com a cotitzat i evita, així, el dubte sobre si és un període amb o sense cotitzacions per tal de generar drets per al treballador. Però, a continuació, conclou que, en cap cas pot entendre's que aquesta norma excepcional estigui creant una regla especial que pugui suposar més drets en aquesta situació que els previstos per a la resta de desocupats. El Tribunal considera que, si el legislador hagués volgut incorporar una exempció en aquesta línia, ho hauria d'haver previst expressament, com fa en els supòsits de desocupació per suspensió del contracte en situacions de violència de gènere.

NOVETATS NORMATIVA LABORAL

Reial decret 1011/2023, de 5 de desembre, pel qual es modifiquen el Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i per als expedients liquidatoris de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig, i el Reglament d'Organització i Funcionament de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 138/2000, de 4 de febrer, en matèria d'administració electrònica.

Resolució de 18 de desembre de 2023, de la Tresoreria General de la Seguretat Social, per la qual es modifica l'àmbit territorial de determinades unitats de recaptació executiva de la Seguretat Social.

Ordre PJC/51/2024, de 29 de gener, per la qual es desenvolupen les normes legals de cotització a la Seguretat Social, desocupació, protecció per cessament d'activitat, Fons de Garantia Salarial i formació professional per a l'exercici 2024.

Reial decret 145/2024, de 6 de febrer, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2024.

NOVETATS EN MATÈRIA D'HABITATGES TURÍSTICS I EN EL RÈGIM DE LES COOKIES

L'EVOLUCIÓ DE L'ACTIVITAT ECONÒMICA REPRESENTA CANVIS CONSTANTS EN ELS USOS DELS RECURSOS I EN LA GESTIÓ DE LA INFORMACIÓ I COM S'UTILITZA. LA NORMATIVA TAMBÉ ES VEU OBLIGADA A ADAPTAR-SE A LES NOVES FORMES DE FER NEGOCIS, PERÒ EN AQUEST PROCÉS NO PODEN PERDRE'S DE VISTA ELS DRETS DELS ALTRES AFECTATS PER AQUESTS CANVIS. VEUREM EN AQUESTES PÀGINES COM S'INTENTA ACONSEGUIR AQUEST EQUILIBRI ENTRE DRETS EN EL MARC DE LES ACTIVITATS TURÍSTIQUES I DE LA UTILITZACIÓ DE LES DADES PERSONALS. COMENTAREM INTERESSANTS NOVETATS EN MATÈRIA D'HABITATGES TURÍSTICS I D'UTILITZACIÓ DE LES GALETES INFORMÀTIQUES.

APARTAMENTS TURÍSTICS EN UNA COMUNITAT DE VEÏNS QUE PROHIBEIX LA UTILITZACIÓ D'HABITATGES PER A ACTIVITATS ECONÒMIQUES?

Dues sentències del Tribunal Suprem dictades a finals del 2023 confirmen la posició de l'alt Tribunal sobre la possibilitat de limitar la utilització d'immobles amb finalitats turístiques per part de les comunitats de veïns.

La Llei de propietat horitzontal, arran de la modificació del 2019, imposa unes majories específiques quan regula el règim dels acords adoptats en una comunitat per tal que el titular d'un habitatge en un edifici en propietat horitzontal pugui explotar-lo com a allotjament turístic. En

concret, l'article 17.12 d'aquesta norma exigeix que, l'acord pel qual es limiti o condicioni l'exercici de l'activitat d'explotació turística d'un habitatge, «requerirà el vot favorable de les tres cinquenes parts del total dels propietaris que, al seu torn, representin les tres cinquenes parts de les quotes de participació». És a dir, la prohibició o limitació d'aquest tipus d'explotació de l'habitatge requereix una majoria qualificada de tres cinquenes parts, de manera que, si aquesta majoria favorable a la limitació no s'aconsegueix, l'activitat podrà dur-se a terme. La mateixa majoria també s'exigeix

per establir quotes especials de despeses o un increment en la participació de les despeses comunes de l'habitatge on es realitzi aquesta activitat.

Tenint en compte aquesta previsió legal, són moltes les comunitats de veïns que han incorporat pisos turístics davant la falta d'una oposició suficient del veïnat que aconsegueixi la majoria exigida.

Malgrat tot, en aquestes dues recents sentències dictades pel Tribunal Suprem a les quals ara fem referència, el debat no es planteja en el marc de les majories o els acords, sinó que gira entorn la **possibilitat d'incorporar habitatges turístics en aquelles comunitats en què els estatuts prohibeixen la utilització dels immobles per al desenvolupament d'activitats econòmiques**. En els dos casos que coneix el Suprem en les Sentències de novembre de 2023 a les quals fem referència, existien clàusules estatutàries de la comunitat que contemplaven la prohibició d'exercir en els habitatges d'un edifici en règim de propietat horitzontal «activitats professionals, empresarials, mercantils o comercials de cap tipus, i en reservaven la utilització al caràcter exclusivament residencial». Segons aquesta prohibició, **els demandants havien impugnat els acords aprovats en la Junta de Propietaris que acceptaven l'explotació turística dels habitatges, per ser contraris a aquestes previsions imperatives dels estatuts**.

El Tribunal Suprem, seguint la seva línia jurisprudencial, planteja les conclusions següents, aplicables (en principi) a casos similars que puguin plantejar-se en el futur.

- Declara la prevalença del dret a la propietat en l'exercici de qualsevol activitat en un immoble de

règim de propietat horitzontal, sobre el dret de la comunitat de propietaris a establir limitacions o prohibicions del seu exercici. Posa, així, el dret a la lliure utilització d'un habitatge en règim de propietat horitzontal per part del seu propietari per sobre del dret a limitar-lo que puguin ostentar els titulars de la resta d'habitatges.

- Qualifica el dret a la propietat privada com un dret constitucional que, com a tal, només pot limitar-se a partir de normes legals o convencionals que sempre «han de ser interpretades d'una manera restrictiva», és a dir, que si pretenen limitar aquest dret, ho facin amb el menor impacte possible.
- Ara bé, després d'apuntar tot això, el Tribunal Suprem considera que «en l'àmbit de la propietat horitzontal, resulta possible l'establiment de limitacions o prohibicions que en general afecten l'interès general de la comunitat. Aquestes prohibicions referides a la realització de determinades activitats o al canvi d'ús de l'immoble, han de constar de manera expressa, i amb la finalitat de tenir eficàcia davant de tercers han d'estar inscrites al Registre de la Propietat».

Conclusió: Per al Tribunal Suprem, no hi ha cap mena de dubte que el lloguer d'habitatges amb finalitat turística o vacacional constitueix una forma d'activitat econòmica i, per tant, protegeix la prohibició que puguin crear-se apartaments o habitatges turístics en comunitats de propietaris els estatuts de les quals incloguin clàusules que, expressament, impedeixin realitzar activitats econòmiques, empresarials i comercials en els habitatges, i que, per oposar-se a tercers, hauran d'estar inscrites al Registre de la Propietat.

REBUTJAR LES GALETES INFORMÀTIQUES: PER QUÈ HE DE PAGAR SI VULL ACCEDIR A CONTINGUTS QUE, FINS ARA, EREN GRATUÏTS?

En els últims mesos resulta cada vegada més habitual trobar llocs web al contingut dels quals s'accedia lliurement fins fa poc, però que ara obliguen a escollir entre dues opcions: o acceptar les galetes o pagar per accedir al contingut. Per què aquest canvi generalitzat de dinàmica? Què tenen a veure les galetes amb els accessos gratuïts?

Comencem pel principi: per a què serveixen realment les galetes?

Per entendre aquesta modificació en el comportament de nombroses empreses i llocs

web, hem de començar per entendre què són les galetes i amb quines finalitats s'utilitzen.

Com ja sabem, les galetes constitueixen blocs d'informació que es queden emmagatzemats quan consultem un lloc web. Hi ha diferents tipus de galetes. Algunes s'incorporen per facilitar la navegació, per exemple, les que «memoritzen» les nostres preferències d'idioma o de disposició del lloc o, fins i tot, el nostre usuari i la contrasenya per permetre'ns accedir-hi més fàcilment quan en el futur tornem al mateix lloc. També són habituals les galetes tècniques, que normalment no es poden

rebutjar, ja que són necessàries per tal que el web pugui funcionar. Però al costat de totes aquestes galetes, hi trobem habitualment les denominades «galetes de publicitat comportamental» que recullen les nostres dades amb l'excusa de facilitar la navegació, però també s'utilitzen per oferir una publicitat més personalitzada basada en els webs als quals accedim, productes que busquem o continguts que consultem.

En altres paraules, que el web que visitem acumula informació sobre nosaltres que després s'utilitza per oferir-nos publicitat «personalitzada».

I quina relació hi ha entre rebutjar les galetes i haver de pagar per accedir a un web?

Aquesta relació l'hem de buscar en la Directiva 05/2020 i en la interpretació que n'ha anat realitzant el **Comitè Europeu de Protecció de Dades** i, més en concret, de la regulació que fa sobre la utilització de les galetes.

El Comitè Europeu de Protecció de Dades considera que hi ha dos tipus de situacions en matèria d'acceptació/rebuig de galetes en els llocs web.

La regla general, d'acord amb la Directiva 05/2020, és que l'accés als serveis no pot supeditar-se a l'acceptació de les galetes. Es prohibeix per aquesta via l'existència dels denominats «murs» o «barreres de galetes», mecanismes que impedeixen seguir navegant si no s'accepten les galetes, la qual cosa representa obligar l'usuari a acceptar-les si vol mantenir la possibilitat de navegació. Quan no és possible accedir al contingut si no s'accepten les galetes, a l'usuari no se li està donant la possibilitat real d'elecció, de manera que el seu consentiment no s'està manifestant lliurement, no és un consentiment vàlid, i ja sabem que el consentiment lliure i conscient constitueix l'eix central del dret a la protecció de les dades personals al si de la Unió Europea.

Malgrat tot, la mateixa Directiva contempla que, en certs casos, és possible preveure que la no acceptació de les galetes pugui representar la impossibilitat d'accés al lloc web, o a l'ús total o parcial del servei. Ara bé, en aquests casos han de complir-se necessàriament dues condicions. Per una part, s'ha d'informar clarament l'usuari d'aquesta conseqüència (si no accepta les galetes, no hi podrà accedir) i, per l'altra, se li ha de donar una alternativa, que pot ser gratuïta o de pagament, per accedir al contingut, malgrat no acceptar les galetes.

Doncs bé, els missatges que estem veient durant les últimes setmanes en molts llocs web, en què ens obliguen a optar entre o acceptar les galetes o accedir-hi a canvi d'un preu, són precisament una forma de complir amb aquesta previsió normativa. El pagament d'un preu és l'alternativa amb la qual compleixen amb la previsió general que impedeix no donar accés al contingut com a conseqüència de rebutjar les galetes.

I, com segur que ja es pot intuir, es tracta d'un procediment totalment relacionat amb el funcionament de les galetes amb finalitats publicitàries que s'instal·len al nostre dispositiu. Quan acceptem aquestes galetes «comercials», en realitat el que estem fent és acceptar que la informació que recopilaran sobre nosaltres amb elles pugui ser utilitzada amb finalitats de màrqueting. És a dir, ens donen accés al contingut perquè nosaltres els donem les nostres dades per tal que les utilitzin. D'aquesta manera, obtenen alguna cosa a canvi. Si rebutgem les galetes, estem accedint al contingut de manera «gratuïta», sense donar les nostres dades a canvi i, per això, ens demanen una subscripció o un preu per poder gaudir d'aquest accés.

Ja ho sabeu... la frase s'ha anat adaptant, però el missatge és el mateix: Si no pagues pel producte, tu ets el producte.

Q Search |

CALENDARI FISCAL

Selecció de dates principals

ABRIL 2024

1	IVA Autoliquidació (<i>Febrer 2024</i>)303
3	RENDA I PATRIMONI Inici presentació declaracions per internet	
22	RENDA I SOCIETATS Retencions i ingressos a compte Grans empreses (<i>Març 2024</i>). 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230 Primer trimestre 2024. 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 136, 210, 216 Pagaments fraccionats Renda (<i>primer trimestre 2024</i>) Estimació directa 130 Estimació objectiva 131 IVA Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (<i>Març 2024</i>) 349 Autoliquidació (<i>primer trimestre 2024</i>) 303 Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (<i>primer trimestre 2024</i>) 349	
30	IVA Finestreta única - Règims de la Importació, Exterior i de la Unió (<i>Març/primer trimestre 2024</i>) 369 Autoliquidació (<i>Marzo 2024</i>) 303	

MAIG 2024

7	RENDA Inici presentació declaracions per telèfon	
20	RENDA I SOCIETATS Retencions i ingressos a compte Grans empreses (<i>Abril 2024</i>) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230 IVA Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (<i>Abril 2024</i>). 349	
30	IVA Autoliquidació (<i>Abril 2024</i>) 303	
31	IVA Finestreta única - Règim de la Importació (<i>Abril 2024</i>) 369	

JUNY 2024

3	RENDA Inici presentació a les Oficines de l'AEAT de la declaració anual de Renda 2023	
20	RENDA I SOCIETATS Retencions i ingressos a compte Grans empreses (<i>Maig 2024</i>) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230 IVA Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (<i>Maig 2024</i>) 349	
26	RENDA I PATRIMONI Declaració anual Renda i Patrimoni 2023 amb resultat a ingressar amb domiciliació a compte D-100, D-714	
30	IVA Ventanilla única - Régimen de la Importación (<i>Mayo 2024</i>) 369	

SABIES QUE...

...el Mickey Mouse en blanc i negre ja és de domini públic.?

Des del passat 1 de gener, les imatges del Mickey Mouse, el ratolí més famós de la història, i de la seva eterna companya, la Minnie, ja són de domini públic. Ha finalitzat el període durant el qual aquesta imatge quedava protegida pels drets d'autor, període que, en el cas dels EUA és de 70 anys després de la mort del seu creador o de 95 després de la primera publicació de l'obra. En aquest cas, com que la primera aparició del Mickey Mouse es va produir l'any 1928, la seva protecció ha finalitzat 95 anys després, el 31 de desembre del 2023. De fet, la legislació estatunidenca preveia originalment terminis més breus de protecció, però, per diferents motius, entre altres la pressió de Disney per augmentar la durada de la protecció sobre les seves creacions, aquest termini es va ampliar 20 anys més a través d'una nova llei coneguda com a «Acta de Protecció del Mickey Mouse».

Per què fins ara no es podia utilitzar aquesta imatge?

Perquè estava protegida pels drets d'autor. Aquests drets són els que protegeixen una obra creada per una persona, de manera que durant el temps que s'aplica aquesta protecció, altres persones o empreses només poden utilitzar-la amb el seu permís o a canvi d'un preu.

Què significa que la imatge del Mickey Mouse i de la Minnie passi a ser «de domini públic»?

Que ha perdut la protecció que li atorgaven els drets d'autor i, a partir d'ara, pot ser copiada, distribuïda, adaptada, interpretada i exhibida en públic, de manera gratuïta; passa a formar part d'aquest «domini públic» al qual tots podem tenir accés. Les obres derivades d'aquesta imatge de domini públic passaran a estar protegides pels drets d'autor dels seus creadors.

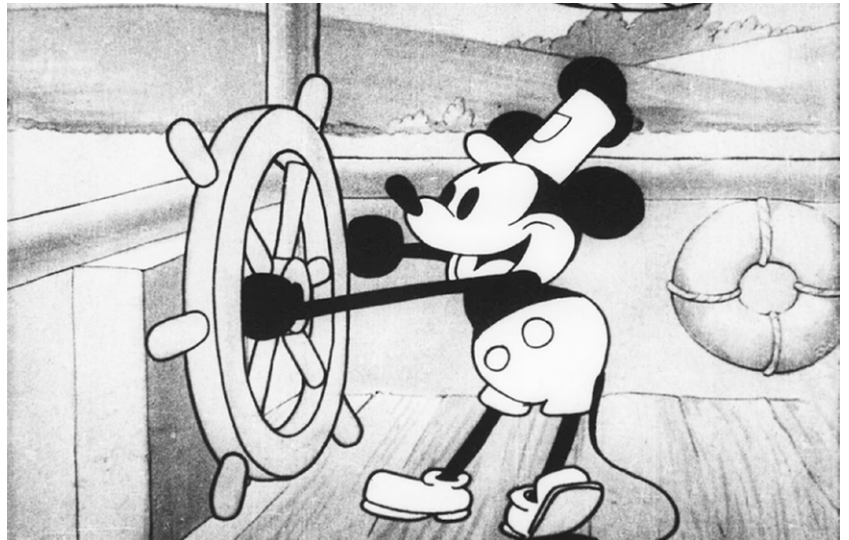
Totes les imatges del Mickey Mouse es poden utilitzar lliurement a partir del 2024?

No. Només la seva imatge en blanc i negre, ja que és la que va aparèixer el 1928 i, per tant, l'única per la qual han transcorregut els 95 anys que exigeix l'extinció dels drets d'autor. Per utilitzar-ne lliurement la imatge en color, caldrà esperar uns anys més.

D'altra banda, tampoc es permet la utilització d'aquesta imatge com a marca, ja que Disney la té registrada com a marca de la seva única propietat, de manera que utilitzar-la queda prohibit pels drets d'ús exclusiu que implica la propietat intel·lectual.

OHH... NO... RATOLINS!!!

No podem tancar aquest comentari sobre el Mickey i la Minnie sense preguntar-nos com pot ser que un animal sovint tan «odiat» pels humans, que genera tot tipus de pors i recels, s'hagi convertit en un dels personatges més estimats de la ficció? Sembla contradictori, però la realitat és aquesta. I, a més, no és l'únic ratolí que recordem amb afecte, són moltes les pel·lícules i els dibuixos animats que han recorregut a rosegadors com a personatges protagonistes o secundaris de les seves mítiques històries, només cal pensar en l'estimat Tom (de Tom i Jerry), els eters «maleïts rosegadors» de Pixie i Dixie, o el Remy de Ratatouille

Hemeroteca - titulars

El Govern adapta l'IRPF al nou SMI i estalviarà 1.385 milions als contribuents de menor renda

Cinco días, 12/2/2024

Cent inversors controlen la majoria de la Borsa espanyola

Expansión, 12/2/2024

Els ajuntaments i les autonomies només compren 350 habitatges socials dels 21.000 oferts per la Sareb

El País, 12/2/2024

A city skyline at dusk or dawn, with a prominent vertical black bar running down the center. The sky is filled with soft, grey clouds, and the buildings are silhouetted against the light. Some windows in the buildings are lit up, showing a warm glow. The overall mood is serene and professional.

ÀREA MERCANTIL

ÀREA LABORAL

ÀREA COMPTABLE

ÀREA FISCAL

ÀREA JURÍDICA

ÀREA CONCURSAL

MEDIACIÓ CIVIL
I MERCANTIL

Totes les seves preguntes
tenen una resposta